

Sygn. akt: X C 2815/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Domańska

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa A. W. (...) (...) W.

przeciwko P. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1899,27 zł (tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia siedem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 lipca 2015r.; do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 647 zł (sześćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Katarzyna Malinowska

Sygn. akt X C 2815/15

UZASADNIENIE

Powód A. W. (...) (...)W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, powództwo w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 1.899,27 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu, przeciwko pozwanemu P. M..

W uzasadnieniu wskazano, że dochodzona wierzytelność wynika z braku zapłaty należności przez pozwanego za korzystanie z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez (...) Sp. z o.o., na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 18 stycznia 2013 r. Wierzytelność, o której mowa powód nabył od wierzyciela pierwotnego w wyniku umowy przelewu z dnia 30 października 2014 r.

W dniu 17 sierpnia 2015 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty, który to nakaz z uwagi na wniesienie przez pozwanego sprzeciwu utracił moc, a sprawa została przekazana do tutejszego Sądu.

W sprzeciwie pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia z okresem 2 letnim od daty wymagalności roszczenia, bowiem sporna wierzytelność dotyczy umowy sprzedaży telefonu komórkowego.

W kolejnych pismach procesowych strony podtrzymały wszelkie twierdzenia. Strona powodowa zaprzeczyła by roszczenie przedawniło się.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany P. M. zawarł z wierzycielem pierwotnym (...) sp. z o.o. w dniu 10 stycznia 2013 r. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w ramach promocji „Konwersja do oferty (...)” na okres 36 miesięcy.

Bezsporne oraz dowód:

- umowa z dnia 10 stycznia 2013 r. – k. 66 akt

W ramach oferty pozwanemu przysługiwał w promocyjnej cenie 1 zł, telefon komórkowy marki N. (...) cyan.

Bezsporne oraz dowód:

- umowa z dnia 10 stycznia 2013 r. – k. 66 akt

- faktura VAT nr (...) - k.73 akt

- dowód wydania – k. 72 akt

Z uwagi na niedokonywanie obowiązkowych zasileń kwotą minimalną wynikającą z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w dniu 20 marca 2013 r. umowa została rozwiązana.

Bezsporne oraz dowód:

- powiadomienie o rozwiązaniu umowy oraz wezwanie do zapłaty – k. 76 akt

Wierzyciel pierwotny w związku z rozwiązaniem umowy z winy powoda obciążył go karą umowną w wysokości 1.496,52 zł zgodnie z § 6 ust 11 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów (...).

- nota obciążeniowa nr (...) - MP z dnia 20 marca 2013 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty załączone do akt sprawy, które nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane pod względem wiarygodności i autentyczności, a Sąd również dał im wiarę.

Zważyć należy, że wszelkie okoliczności sprawy tj. zawarcie umowy, niewywiązanie się z niej przez pozwanego, rozwiązanie umowy i przelew wierzytelności na rzecz powoda zostały przez pozwanego przyznane i niezakwestionowane.

Sporną okolicznością w sprawie było to czy powód jest uprawniony do dochodzenia zapłaty wobec wskazania przez pozwanego, że dochodzona należność wynika z umowy sprzedaży konsumenckiej i w związku z tym, że przedawniła się w skutek upływu 2 lat od dnia wymagalności roszczenia.

Zgodnie z art. 6 k.c. oraz 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronie, która z określonych faktów wywodzi skutki prawne. Mając to na uwadze, powód przedłożył do wglądu wszelkie dokumenty, na których oparł swoje roszczenie, w tym notę obciążeniową nr (...) - MP z dnia 20.03. 2013 r. z terminem płatności na 4 kwietnia 2013 r.

Z uwagi na przyznanie przez pozwanego wszystkich okoliczności faktycznych sprawy, Sąd skupił się na ocenie czy podniesiony przez niego zarzut przedawnienia należy uznać za słuszny.

Pozwany uzasadniając ów zarzut twierdził, że roszczenie powoda wynika z umowy sprzedaży rzeczy- tj. telefonu komórkowego marki N., a w związku z tym należy stosować art. 554 k.c. i dwuletni okres przedawnienia dotyczący roszczeń z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy. Pozwany wskazał, że aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych w ramach Programu (...) Aparatów dla osób fizycznych- „Masz S.- dla Stałych Klientów” w §1 pkt 2a określa jako przedmiot umowy : „Abonent kupuje od (...) sp. z o.o. po

promocyjnej cenie i potwierdza odbiór 1 sztuk aparatów telefonicznych, których typ i cena jednostkowa określone są w tabeli”.

W ocenie Sądu, zarzut przedawnienia podniesiony przez powoda nie może zostać uwzględniony.

Jak wynika z dokumentu „nota obciążeniowa nr (...) -MP z dnia 20 marca 2013 r. pozwany został obciążony „karą umowną naliczona przez (...) sp. z o.o. za niedotrzymanie przez Abonenta warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zgodnie z §6 ust.11 Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) sp. z o.o. dla Abonentów (...). Kara umowna została nałożona zgodnie z § 6 ust 11 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez (...) Sp. z o.o. dla Abonentów (...) i związana była z niedokonywaniem obowiązkowych zaliczeń kwotą minimalną, co przewidywała umowa.

Oznacza to, że brak jest podstaw to twierdzenia, że dochodzone roszczenie związane jest ze sprzedażą telefonu w zakresie przedsiębiorstwa wierzyciela pierwotnego. Tym bardziej, że zgodnie z aneksem, na który powołuje się pozwany, zakup telefonu dokonany był od firmy (...) sp. z o.o., a nie (...) sp. z o.o. Pozwany nie wykazał również by było inaczej.

Na marginesie wskazać należy, że pozwany nie mógł odrębnie kupić telefonu w promocyjnej cenie tylko w ramach umowy o świadczenie usług, z której się nie wywiązał.

Reasumując, w opinii Sądu roszczenie dochodzone z noty obciążeniowej nr (...) - MP, jest roszczeniem wynikłym z niedotrzymania przez pozwanego warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Co za tym idzie za podstawę obliczenia terminu przedawnienia tej należności należy przyjąć ogólny przepis art. 118 k.c, bowiem ustawa Prawo telekomunikacyjne nie wprowadza w tym zakresie regulacji szczególnej.

Mając na względzie powyższe, uznać należy, że roszczenie, które stało się wymagalne z dniem 4 kwietnia 2013 r. (termin płatności kary umownej) ulec mogło przedawnieniu z dniem 4 kwietnia 2016 r., a więc z upływem trzy letniego terminu przedawnienia przewidzianego dla świadczeń okresowych i związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Powód, jako uprawniony nabywca wierzytelności, wniósł pozew w przedmiotowej sprawie 20 lipca 2015 r.

W ocenie Sądu powództwo należało uwzględnić, a dochodzona należność zasądzić zgodnie z żądaniem pozwu po myśli art. 353§1 k.c. w zw. z art. 56 ustawy Prawo telekomunikacyjne i umowy z dnia 18 stycznia 2013 r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

O odsetkach za opóźnienie orzeczono po myśli art. 481 §1 i 2 k.c. zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 §1 k.p.c., w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 647 zł tytułem zwrotu W skład zasądzonych kosztów wchodzi wniesiona przez powoda opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.